

DET HÄR MED ETIK OCH MORAL

VI TALAR I DAG mycket om behovet av etik och moral i skolan, i affärsvärlden och i politiken, men inte så ofta om vilken etik som bör vägleda oss i våra äktenskap och parrelationer. Förutom det självklara – att man inte får förtrycka, hota, misshandla eller sexuellt utnyttja sin partner. Hur vi lever tillsammans och är mot varandra beror inte bara på vårt temperament och den kunskap vi har i samlevnadsfrågor. Det beror också på vår etik och moral, på vilka normer och värderingar vi har. Därför är det här med etik och moral viktigt också i privatlivet.

Vi möter i dag ett väldigt utbud av olika normer, värderingar och livsstilar som talar om för oss hur vi bör leva livet. Reklamen och de kommersiella krafterna vill få oss att tro att lycka framför allt är att äga och konsumera. Medan vi kanske tycker att det bästa i livet faktiskt är gratis.

Chefen försöker med löften om höga löner, framtida karriärmöjligheter och spännande utlandsjobb få oss att satsa nästan all vår tid och kraft på jobbet och den egna karriären. Samtidigt som våra barns högsta önskan kanske är att vi skulle ha mer tid att vara tillsammans med dem.

Kyrkan har av tradition framhållit det livslånga äktenskapet som ett ideal att sträva efter. Andra tycker att sambo är ett bättre alternativ och att vi krasst måste räkna med att vi kommer att byta partner ungefär lika ofta som vi byter arbete.

Många som gifter sig tycker det känns helt rätt att lova att älska varandra i nöd och lust. Andra menar att man varken kan eller bör ge några bindande löften, för vi råder ju inte över våra känslor och vet inte vad som händer i framtiden.

De allra flesta tycker att trohet är ett måste för att vi ska vilja och våga engagera oss djupt i en kärleksrelation. Samtidigt läser vi i kvällspressens samlevnadsbilagor att en tillfällig otrohet kan ge självförtroendet en välbehövlig kick och vara en nyttig vitamininjektion i ett trist och grått förhållande. Om den andra inte får reda på vad som hänt så har ju ingen större skada skett.

I vår lagstiftning och i den politiska debatten betraktar vi alltmer mannen och kvinnan som två självständiga, oberoende individer, var och en med ansvar bara för sitt eget liv, sin egen ekonomi och sitt eget välbefinnande.

Den kristna synen är emellertid att när vi gifter oss så "blir vi ett".¹ Ett uttryck som Jesus också hänvisar till.² Vi kan inte längre bara utgå från vad vi själva vill och vad som är bäst för oss. Vi måste ta

hänsyn till hur våra handlingar och våra beslut påverkar vår relation och vår partner.

När våra politiker uttalar sig om förhållandet mellan man och kvinna handlar det nästan alltid om den bristande jämställdheten. Vi ska dela på föräldraledigheten och ansvaret för vård av hem och barn. Ingen ska passa upp på den andre.

Bibeln talar mer om den osjälviska och villkorslösa kärleken. Kärlek är något annat än att bevaka mina egna rättigheter och se till att allt är rättvist. Att älska är att ibland glömma mig själv, att försöka göra den jag älskar lycklig i stället för att förvänta sig att han eller hon ska göra mig lycklig.

Vilka normer och värderingar har du? Hur mycket betyder din familj för dig? Har du hittat en balans mellan den tid du lägger ner på jobbet, familjen och dina fritidsintressen? Är livslång trohet ett ideal att sträva emot eller är den en orealistisk tanke i dagens samhälle? Hur mycket ansvar har man egentligen för sin partners liv och välbefinnande? Är vi i grunden så egoistiska att detta med osjälvisk kärlek inte är möjligt?

När du läser boken så ta dig gärna tid att fundera en stund över vad du själv har för uppfattning. Hur du svarar har en avgörande betydelse för hur ni kommer att ha det tillsammans.